

Bezoek aan scholen

Ditmaal een wat langer verslag over het bezoek aan de SMP4 (voortgezet onderwijs) in Pancoran. In dit geval geen gesprek met de Kepala Sekola (hoofd van de school) of de Guru (meester) van een van de kinderen, maar een bezoek aan de administratie.

Op zoek naar het hokje waar de administratie in gevestigd zou moeten zijn lopen we langs de schoollokalen, waar veel ramen in zitten en de deuren altijd open staan. Het laat zich raden wat er gebeurt als twee bleekscheten daar langs lopen. Een hoop gegil, kinderen die gewoon

opstaan en naar het raam of de deur lopen en die vooral van alles roepen. Misschien maar goed dat we dat niet kunnen verstaan. En jawel, alle andere klassen verstaan wel wat er geroepen wordt en reageren net zo als we langslopen. Van lesgeven is absoluut geen sprake meer, als dat er sowieso al was. Een zootje dus en de hele school is gelijk van slag.

Wij bezoeken deze school om LKS (Lembar Kerja Siswa) te betalen voor de kinderen van Futur. Dit is een soort schoolgeld voor het gebruik van een paar ouderwetse computers,

oefenboeken en ander lesmateriaal. Het zou trouwens net zo goed ergens anders voor gebruikt kunnen worden, maar daar komen we nooit achter.

Je zou denken "dat geld maken we even over", maar zo gaat dat hier niet! Je trekt maar een zak vol Roepia's uit de ATM en pakt de scooter om op de school cash te betalen. Het heeft ook wel iets, je ziet nog eens wat en komt de deur nog eens uit.... Hoe hadden we anders dit verhaaltje kunnen schrijven?

Om die paar miljoen Roepia's te betalen moeten we dus in de "administrasi" zijn. Nou ja, administratie.....Sluit de ogen en probeer een kleine ruimte te visualiseren, erg stoffig, oubollig, hoog opgestapelde mappen met allerlei kreukelige paperassen daarin, krakkemikkige stoeltjes, soms een stoffig bankje voor de visite, oude tafeltjes als bureau en jawel, een zeer oude computer in de hoek. Of die werkt weten we niet, want alles gaat met potlood en papier. Kent u de uitdrukking "op z'n elf en dertigst" nog? Nou die is hier van toepassing! Vergeef mij als ik wat overdrijf, maar ver zit ik er niet naast.

Even terug naar onze binnenkomst; er zaten drie Balinezen wat te lanterfantten en sprongen direct verheugd op om ons een hand te geven. Wij moesten, als hoog bezoek, direct op de stoffige bank gaan zitten, terwijl Putu Ari en Komang direct aan de gang gingen om voor onze Futur kinderen pakketjes Roepia's af te geven. Maar waar staan die kinderen nou toch ergens geregistreerd in die grote stapels papieren? "Plan plan", ofwel langzaam aan en maak je niet druk. Als je daar niet tegen kunt dan moet je niet naar Bali gaan.

Terwijl wij daar wat uit onze neus zaten te eten, was er net een pauze aangebroken. De hele school was toch al van slag en een pauze kwam dus goed uit. Aangezien de meeste kinderen hun nieuwsgierigheid nauwelijks konden bedwingen, kwamen ze, wel erg toevallig, bij ons hokje voorbij wandelen. De meiden twee aan twee en arm in arm, giebelend en "toevallig" naar binnen kijkend. Daarna veel gepraat en gelach in de hele groep die, ergens uit ons zicht, bij elkaar stond. De "stoere" jongens liepen alleen of in groepjes voorbij, lachend, aan elkaar trekkend en stoeiend, maar uiteraard ook naar binnen kijkend. Even

later herhaalde zich dit, maar nu de andere kant op lopend.

Ondertussen waren nog niet alle kinderen in de papieren administratie teruggevonden, dus we wachtten nog maar wat op onze sofa, terwijl de rest van de school weer tot rust kwam. Als dan eindelijk was vastgelegd dat wij voor onze Futur kinderen het schoolgeld betaald hadden, werden de nota's uitgeschreven en gestempeld.

Stempelen is het favoriete werk van de Balinees, waarbij het aantal stempels steeds meer wordt, gerelateerd aan de hoogte van de functie. Bij de banken en de overheid wordt wat afgestempeld! Ik vroeg nog even of het niet makkelijker was om de computer te gebruiken, waarop men glunderend zei dat men dat ook deed, maar, geloof het of niet, eerst op papier en dan achteraf pas in de computer.

En toch zagen wij tot onze verbazing dat in een van de leslokalen gebruik werd gemaakt van de computer om de lesstof op het bord te projecteren. Het zijn toch signalen dat de vooruitgang ook hier eraan zit te komen.

Ook zijn er steeds meer lessen in het gebruik van de computer en de toepassingen die je kunt gebruiken, zoals Word en Excel.

De kinderen zijn erg geïnteresseerd hierin omdat er in de thuissituatie geen of vrijwel geen computer aanwezig is.

Onze taak zat er weer op voor die dag. Onze aftocht verliep rustig, geen heisa meer in de leslokalen. Heerlijk om daarna weer op de scooter te stappen en even uit te waaien.

Aangezien de Futur kinderen verspreid zitten over verschillende scholen, soms ook wat hoger in de bergen, wordt er meestal gelijktijdig een bezoek aan de ouders en kinderen gebracht om te controleren hoe de thuissituatie is.

Aangezien we van te voren meestal niet even kunnen bellen of de ouders wel aanwezig zijn op die dag, moeten we toch vaak nog terugkomen op een andere dag. In volgende nieuwsbrieven zullen we hier zeker op terugkomen.

Afsluitend laat ik u nog even dit grappige mannetje zien, die erg nieuwsgierig was naar wie wij waren. Als u zich afvraagt wat dit mannetje met de school te maken heeft, nou daar is geen enkele relatie mee. Het is ook niet een van de ouders, maar wij vonden het gewoon een leuke foto van een oud Balinees mannetje!

Stichting Futur op Facebook

Om nog meer bekendheid te krijgen zijn we nu ook op Facebook te vinden. U kunt ons vinden op het URL adres <http://www.facebook.com/Stichting.Futur>. Als u daarbij ook de pagina (het logo) een "like" wilt geven, dan kunnen uw vrienden dit ook zien om zodoende meer bekendheid aan de stichting Futur te geven en wie weet of we wat extra donaties binnen kunnen halen. Dit is echt nodig door de hogere kosten van de kinderen die doorgaan in het voortgezet onderwijs.

Hebt u vragen of opmerkingen, mail dan naar mail@futurbali.nl.

Wilt u geld doneren dan kan dat op rekeningnummer 5981066 (IBAN: NL74INGB0005981066), ten name van Stichting Futur, onder vermelding van "project Futur". Het project is ANBI gecertificeerd, waardoor de gift aftrekbaar is voor de belasting.

Hebt u familie, vrienden of kennissen die wellicht ook geïnteresseerd zijn in dit project, stuurt u deze nieuwsbrief dan alstublieft door. De algemene projectinformatie van Futur staat op de website www.futurbali.nl

Wij willen iedereen weer hartelijk bedanken voor de giften!

Fred en Fia Wiegel
Putu Ari Sinartini en Komang Suardaniasih

